

Je to on? Alebo ... ?

Dávid Pogran

V minulom čísle sme Vám priniesli karikatúru **Michala Vojsoviča**, študenta septimy. Tentokrát sme Vám priniesli karikatúru študenta, ktorý je medzi nami určite známy. Pomôckou sú napríklad prívlastky ako: organizátor, pán predseda, fotograf, joker a iné...

J
e
h
o
m
e
n
o
s
a
d
o
z
v
i
e
t
e

v
ď
a
l
š
o
m
č
í
s
l
e.

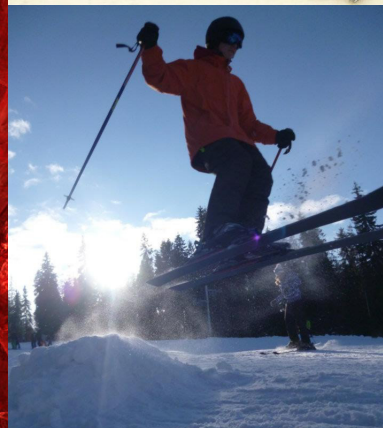
Nákuk

NOVÝ ROK

SHERLOCK HOLMES

ČERN

LYŽIARAK

3	úvaha	New year
5	recenzia	Sherlock Holmes
6	vlastná tvorba	Básne
8	podujatie	Poznávací zájazd do Švajčiarska
14	úvaha	Zodpovednosť k sebe samým
16	anketa	Polročné vysvedčenie
17	podujatie	Vianočná besiedka
19	zo školy	Výsledky našich olympionikov
21	podujatie	Lyžiarsky výcvik

TVORCOVIA ŠKOLSKÉHO ČASOPISU

Koordinátor:

Mgr. Ingrid Orjabincová

Redakčná rada:

Martin Mierka, Michal Havelka,
Sylvia Hvizdošová, Martina
Javorská, Michaela Zoričáková

Grafické spracovanie:

Martin Mierka

Redaktori:

Petra Lazorčáková, Petra Baranová,
Viktória Lichá, Michaela Bodyová,
Petra Jurčíková, Monika Wikarská,
Michal Havelka, Denisa Dvorská,
Martin Mierka, Zuzana Vlachová,
Bianka Muráriková, Adam Cibere,

REDAKČNÍK

S ďalším číslom prichádzajú nové príbehy. Prinášame Vám pohľad žiačky na lyžiarsky výcvik, valentínsku úvahu a mnoho iných zaujímavosti. Zároveň v tomto čísle je aj zahrnuté pokračovanie príbehu od Ľuboša Gromadu. No a, samozrejme, karikatúra, tak môžete opäť zatipovať, kto sa v nej skrýva.

Tak teda príjemné čítanie!
:-)

úvaha

Alebo vety typu: „Ešte týždeň by som zvládol.“ „Ako dobre, že v pondelok je riaditeľské voľno.“ No boli aj horšie prípady ako napríklad: „V utorok máme fyziku!!“. Po príchode domov a „uvítankami“ s rodičmi som sa najedla a šla spať. Keď som sa zhruba po dvadsiatich hodinách zobudila bez stresu, ostala som ležať na posteli a povedala si: „Muselo byť dobre, keď sama sebe závidim.“

lyžiarskeho výcviku v ski centre Porač, kde aj spali. Zrejme polovica z Vás ani netuší, kde sa tento svah nachádza, tak Vám to upresním asi tak, ako to mne upresnil google maps. Ide sa tam cez Spišskú Novú Ves, a potom ešte ďalej. Nachádza sa to v malej dolinke bez signálu, s ihriskom pre korčuliarov, bazénom, bowlingom, reštauráciou, barom, šiestimi chatkami, dvoma poschodiami hotelových izieb, kongresovou sálou, telocvičňou,... My sme boli

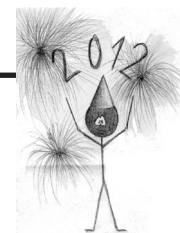
ubytovaní v troch chatkách a na dvoch poschodiach hotelových izieb. Snehové podmienky a svah môžem ohodnotiť jednotkou, tak isto aj lyžiarsky či snowboardový výcvik. Strava bola jedlá, miestami chutná. Večer sme mali zábavný program, ktorý mala každý deň na starosti iná trieda.

Skritizovať nemám čo. Možno akurát tak to, že čas nám zbehol

rýchlejšie než ostatným v škole. Ďakujem pekne aj profesorom, ktorí aspoň na ten týždeň zhodili „masky“ prísnosti a usmiali sa. Po príchode domov do Popradu, sa asi každému vynorila spomienka na to všetko krásne, čo sme tam spolu zažili, alebo nám vrtala v hlave otázka: „Mám všetko?“ „Stihol som sa za ten týždeň aspoň raz osprchovať?“

New year

Petra Baranová

Stojím vonku, v ruke ohňostroj a odpočítavam sekundy. Nadomnou len obloha osvetlená svetom hviezd a mesiaca a okolo mňa ľudia, ktorých mám rada. Odbijú posledné sekundy, zapalujem ohňostroj, ktorý zanikne vo svetle iných, oveľa väčších. Povedomé?

Áno, Silvester... Oslava Nového roka, rozlúčka so starým rokom...Každý rok to prežívam o niečo menej :) Prisahala by som, že to bolo minulý týždeň, keď som bola v tejto situácii. Z myšlienok ma vytrhne objatie a slová „šťastný nový rok“. „Aj tebe“...sucho odpovedám a snažím sa nájsť dostatočné nadšenie. Ďalší ľudia mi

podávajú ruky a želajú to isté... Veľa šťastia, zdravia a nech sa mi v novom roku splní, čo len budem chcieť... Ako keby to bolo všetko také jednoduché :) Zaželám to isté, možno zo zvyku, možno slušnosť a pripíjam si teda na ten šťastný, nový rok.

Sú asi 3 hodiny ráno, a ja kráčam domov po osvetlenej ceste. Všade je už ticho, len z niektorých budov vychádzajú zvuky pripomínajúce smiech. Padám do myšlienok...Chytá ma nostalgia, a tak spomínam na starý rok...Čo všetko sa stihlo udiť za ten čas...Prišla som na to, že to bolo celkom dosť udalostí na tak krátky časový úsek.

Pár pekných spomienok mi vyčarí na tvári úsmev. Tie nie veľmi pekné chvíle len rýchlo prebehnem, nechcem sa k nim vracieť. V hlave mi ide taký minifilm všetkých udalostí. Po skončení sa ocitám už pred domom. Vyberiem kľúče, otváram dvere a potichu idem hore schodmi až do svojej izby. Pred tým, ako pôjdem spať, ešte rozmýšľam nad vecami, ktoré chcem zmeniť v tomto roku. Chyby, ktoré by som rada napravila, ale aj nad udalosťami, ktoré by stálo za to zopakovať.

Nech už bol váš starý rok akýkoľvek, želám Vám, nech ten nový je lepší, ako v skutočnosti bude :)

Výstava fotografií

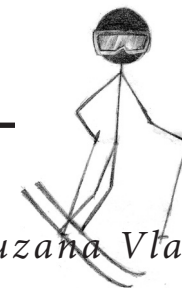
Denisa Dvorská

V stredu 25. januára sme navštívili v rámci komunikačného krúžku s pani profesorkou Pajonkovou výstavu fotografií nášho talentovaného žiaka Adama Klima z 2.C. Výstava sa konala v sídle Matice slovenskej na sídlisku Západ-Poprad. Všetky fotografie sa nám páčili a boli sme veľmi milo prekvapení, ako nádherne sa dajú zachytiť krásy našej prírody.

Lyžiarsky výcvik

Bianka Muráriková a Zuzana Vlachová

Je pondelok ráno 30. januára. Sedím v aute a sledujem študentov idúcich do školy. V hlave si ich delím na tri skupiny:

1. skupina- červení ako parádka a rýchly krok, boli tí, ktorí zrejme zaspali.

2. skupina- ich vzhľad sa nedal istým spôsobom spojiť do jedného opisu, ale ich rýchlosť bola „vražedná“.

No a 3. skupina-tempo trošku rýchlejšie ako to „vražedné“, ale výraz bol iný, bol typu:

„Ešte trikrát sa vyspím, a potom sa tri-krát po sebe vyspím poriadne“. Môj výraz bol určite iný. Ani nepočítam, koľkokrát som sa škodoradostne uškrnula, keď mi nejaký žiak našej školy povedal: „To Vy idete na lyžiarsky?!? no coss...“

Áno. To my sme išli na lyžiarsky. Zo školy som sa valila veľkým štýlom. V jednej ruke vláčim za sebou kufor, v druhej jazdný prostriedok, na chrbte

ruksak, v hlave nervóznosť typu: „Nemohli ten buzerplac postaviť pred školou?“

Cesta tam- dlhá, dlhá, dlhá.

Potom desaťminútová zastávka vo Švábovciach, a potom ešte dlho, dlho pred nami...

Ako všetci určite viete triedy I.B, I.C, I.D a kvinta sa od 30.januára do 3.februára zúčastnili

Deň sv. Valentína

Adam Cibere

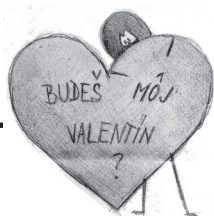
Je 14. február 2012. Začína Liga majstrov. Je utorok. Vonku už nie je taká zima ako pred týždňom. Ostáva 15 dní na podanie prihlášok na VŠ. A mimochodom, je sviatok zaľúbených!

Názory ľudí na tento sviatok sa líšia. Niektorí ho berú ako komerčný americký sviatok a iní zas ako najkrajší deň v roku. Ja osobne nepatrím k tým, ktorí sa z tohto sviatku snažia urobiť mini Vianoce, no ani k tým, ktorí si prajú, aby už bolo zajtra. Každopádne, na Valentína je ždy veselo. Deň 14.

február prejavuje snahu o vrátenie „šmrncu“ vzťahom, dáva možnosť na začiatok nových lások a pre niektorých bezohľadných cynikov je to dokonca ideálny dátum na to, aby „dali holke koniec“. Smutný fakt číslo 1. Láska je otáznik. Pre tých, ktorí ju hľadajú a zároveň pre tých, ktorí si myslia, že ju už našli. Sviatok sv. Valentína nám asi len ťažko

dá odpoveď na otázku, čo láska v skutočnosti je, keďže komerčný obraz lásky a kupovania si darov od výmyslu sveta nám bol vsugerovaný západom. Preto všetkým šťastne zadaným prajem, aby sa mohli o rok stále tešiť z toho, že majú jeden druhého a tým, ktorí po partnerovi túžia, prajem mnoho trpezlivosti,

málo omylov a každý „single“ deň prežitý s úsmevom!

Sherlock Holmes

Viktória Lichá

Sherlock Holmes (Robert Downey Jr.) bol vždy o krok vpredu... až doteraz.

Druhé pokračovanie príbehu z Baker street v réžii Guya Ritchieho pôsobí o niečo realistickejšie a dôveryhodnejšie ako jeho prvá časť, samozrejme, nechýba akcia, napätie ani vtipné prestrelky medzi Sherlockom a jeho "sidekickom" Watsonom (Jude Law). Sherlock sa potýka so zloduchom bez akýchkoľvek morálnych zásad, profesorom Moriartym (Jared Harris). Moriarty je pre Sherlocka rovným súperom a dokonca sa môže zdať, že ho v súboji prevyšuje...

Plus pre film je obsadenie menej známej Noomi Rapace do hlavnej ženskej úlohy, ale

aj menej predvídateľný dej ako v prvom filme. Umelci, amatéri, ale aj profesionáli určite ocenia výbornú výpravu a neprehliadnutelné kostýmy. Sherlock Holmes: Hra tieňov predstavuje akčný film s dobrým soundtrackom. Má menej magických javov narozdiel od prvého dielu, ale ponúka jednoznačne viac zábavy.

Básne

Duša vojaka

Tam v temnom lese, kde zlo vládne tmou
túla sa samá, stratená a smutná duša vojaka.
Tá duša stratila všetko, túla sa bez slov,
strach, zloba, nenávisť a intrigy, to zlo ju láka.

Už tisíc rokov túla sa sama, ako vo vesmíre kvet.
Nenájde pokoj, kým neodíde z nášho sveta.
Ale ako? Ako prejde na druhý svet?
Na jej obavy nestačí len jedna veta.

V očiach má strach. Čo ak tam nepríde?
Čas sa kráti
Uvidí svetlo a za ním odíde.
Už nikdy sa nevráti.

Michaela Bodyová

Hviezda

Na oblohe tiché hviezdy stoja,
vyber si jednu. Tá bude navždy tvoja.
Spadne ti rovno do dlane,
bude ti žiariť večne a oddane.

Ako keď koník po lese kluše,
ukryje tajomstvá tvojej duše.
Bude ťa sprevádzať každým dňom
prevedie ťa vodou, vetrom i ohňom.

Výsledky našich olympionikov

Hviezdoslavov Kubín- školské kolo

- 1. miesto kat. I. próza- M. Popadičová, sekunda
- 1. miesto kat. II. próza- K. Kmeťová, kvarta
- 1. miesto kat. II. poézia- J. Martinková, kvarta
- 1. miesto kat. III. próza- M. Wikarská, II.C
- 1. miesto kat. III. poézia- M. Polovková, III.B

Olympiáda v cezpoľnom behu- Majstrovstvá Slovenska

- 4. miesto kat. dievčatá SŠ- Z. Gejdošová, D. Dvorská, P. Sedláková

Olympiáda ľudských práv- krajské kolo

- 6. miesto - Zuzana Kralinská, IV.C

Olympiáda z anglického jazyka- krajské kolo

- 1. miesto kat. 2A- Viktor Jančík, sexta

Olympiáda z matematiky- krajské kolo

- 6. miesto - Barbora Klembárová, oktáva
- 10. miesto - Filip Krajč, septima
- 12. miesto - Barbora Marečáková, oktáva
- 19. miesto - Katarína Kmeťová, oktáva
- 19. miesto - Sebastián Mizera, septima
- 28. miesto - Katarína Brezinová, septima

Olympiáda z biológie- krajské kolo

- 2. miesto kat. A - Martin Štercz, IV.D
- 7. miesto kat. A - Stanislava Marušinová, oktáva
- 3. miesto kat. B - Michal Polovka, II.C
- 9. miesto kat. B - Elena Tomečeková, II.D

žiakom našej školy a poprial nám všetko dobré do nového roku. Každá besiedka je výnimočná, či už pre tú predvianočnú atmosféru, alebo pre ľudí, ktorí boli jej súčasťou, no nikdy nevieme, ako dopadne. Táto besiedka dopadla veľmi dobre a technicky a scenáristicky bola zvládnutá na veľkú jednotku! Uvidíme, čo prinesie besiedka 2012 ;-).

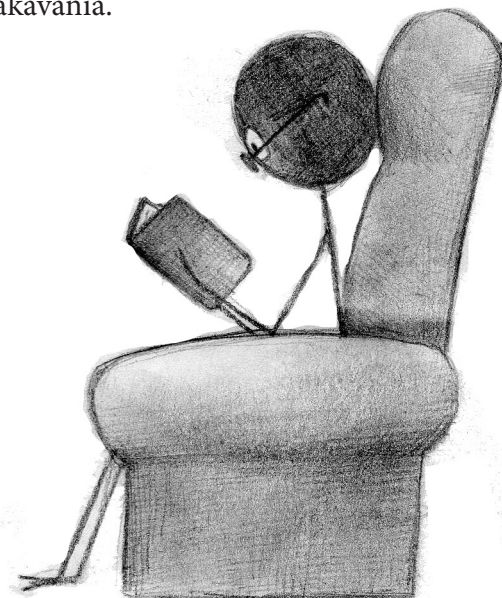
Ukryje tvoje bolesti, žiaľ a sklamania,
premení ich na šťastie, radosť, očakávania.
Vyplní všetky túžobné želania,
vypočuje tvoje zúfalé volania.

Bude pri tebe každú chvíľu,
prejde za tebou dlhú míľu.
Nájde ťa v každej skrýši,
bude ťa sprevádzať po svojej ríši.

Ukáže ti krásu sveta,
vôňu i pôvab leta.
Ukáže ti voľnosť vtáčej slobody,
chuť i vôňu sladkej jahody.

Prekonáš každú prekážku,
len si nikdy nepripúšťaj porážku!

Ak sa v boji menom ŽIVOT vzdáš,
šťastnú hviezdu už nezbadáš.
Stratí sa z tvojej dlane,
už nebude žiariť jasne a odhodlane.

**Máte názor, príbeh,
myšlienku?
Tak**
casopis@stary-gympel.sk
ju zverejnite!

Poznávací zájazd do Švajčiarska

Petra Jurčíková

Naša škola sa každý rok zúčastňuje rôznych poznávacích pobytov.

V rámci fyziky sme tohto roku prvýkrát navštívili Švajčiarsko. Náš výlet sa začal v Bratislave, kde sme nastúpili na autobus, s ktorým sme šli cez Rakúsko a Nemecko priamo do Švajčiarska. Naša prvá zastávka bola v meste Winterthur, v ktorom sa nachádza vedecké centrum **Technorama**. Toto stredisko je zamerané nielen na fyziku, ale aj chémiu

a biológiu, kde si môžete v rôznych laboratóriách otestovať svoje vedomosti a znalosti. V Technorame sme sa taktiež zúčastnili polhodinového predstavenia zameraného na elektrickú energiu, výboj a plazmu. Po obrovskom zážitku z vedeckého centra sme pokračovali do mesta Ženeva. Do tohto historicky a finančne známeho mesta sme dorazili v podvečer, a

tak nám neostávalo nič iné len sa ubytovať. Na ďalší deň ráno sme vyrazili do centra Ženevy, kde sme navštívili **Palác národov OSN**. Po skončení prehliadky sme sa odobrali do **Cernu**, hlavnému programu celého pobytu. Cern je obrovský komplex budov. Prvú sme navštívili budovu **The Globe**, ktorá slúži

Vianočná besiedka

Martin Mierka

Iste ste už na to aj zabudli, že sa dňa 22.12.2012 v školskej jedálni uskutočnila Vianočná besiedka, ktorú organizovali pani profesorky Orjabincová a Karchňáková. Tak si to teda pripomeňme.

Počas tohto dňa sme už všetci vo vianočnej náladičke prišli do školy, s tým, že sa budeme pozeráť na našich spolužiakov, ako pre nás vystupujú na technicky dokonalom pódium. O techniku sa ako vždy postaral Maroš Regeš spolu so svojim starým známym tímom. Veľká zmena sa udiala po niekoľkých rokoch, a to na postoch moderátorov. Starú známu dvojicu, pozostávajúcu zo mňa a mojej spolužiačky Alenky Marušinovej, nahradila

nová dvojica, a to Monika Wikarská spolu s Marošom Polovkom.

Keďže nie raz som stál pred Vami a viem, aké myšlienky človeku v hlave prebiehajú a ako sa cíti, môžem povedať, že táto nová dvojica to zvládla veľmi profesionálne, no či lepšie, ako tá stará, to už musíte posúdiť len a len Vy. Program bol pestrý a v štyroch blokoch sa vystriedalo toľko talentov a toľko rôznych štýlov, až sme strávili v jedálni dve príjemné hodiny. Na záver po všetkých vystúpeniach odovzdal pán riaditeľ ceny úspešným

Polročné vysvedčenie

Michal Havelka

Vysvedčenie je pre nás všetkých aktuálna téma. My žiaci sme svoje celkové polročné hodnotenia dostávali v utorok 31.1.2012. Chceli sme sa spýtať aj na názor bežného študenta našej školy, a tak sme si zobrali na paškál Michala Macka z II.D a vyspovedali ho...

Tak aké máš dojmy z prvého polroku ?

„Dobré, len nie som spokojný s vysvedčením. A mimochodom sa tu udialo veľa zmien.“

Myslíš, že tieto zmeny majú vplyv na tvoj prospech ?

„Rád by som sa za ne skryl, ale nie je to tak. Po zhodnotení som zistil, že môj výsledný prospech sa zhoduje s mojím posledným vysvedčením.“

No a si s ním spokojný ?

„Nie som spokojný, ale stále je tu nádej na zlepšenie v druhom polroku.“

Ako si na tom s predmetmi, ktoré sú dôležité pre tvoje ďalšie štúdium ?

„V prvom rade som si uvedomil, že to, aké predmety si zvolím, je rozhodnutie, ktoré ma bude sprevádzať po celý život, a preto sa snažím zamerať na kľúčové

predmety a venovať im maximum svojho úsilia a času.“

Čo hovoria na tvoje vysvedčenie rodičia ? Sú spokojní ?

„Netešia ich moje známky, ale zdravým rozumom berú na vedomie, že je to len polrok a ešte nie je nič stratené. A navyše sa známky z polročného vysvedčenia, pokiaľ viem, na prihlášky na vysoké školy nepíšu.“

A tlačili ťa do učenia, alebo to nechali čisto na teba ?

„Bohužiaľ, nechali to celé na mňa.“

Myslíš, že po tomto vysvedčení postoj zmenia ?

„Myslím, že áno, ale aj ja som si vstúpil do svedomia a sadol si za knižky.“

Tak dúfajme, že ti to vydrží.

Ďakujem sa rozhovor a snáď s budúcim vysvedčením budeš spokojný.

ako zdroj pýchy pre vedeckú komunitu. Ďalšou zastávkou bolo stredisko na výskum a vývoj magnetov. Po tomto stredisku nás previedol kvalifikovaný personál ľudí, ktorý nám dopodrobna opísal celý proces. Nakoniec sme sa zastavili v najväčšom detektore Atlase, jednom zo štyroch, kde sa protónové zväzky zrážajú a následne detekujú. Večer sme sa

poprechádzali po meste Ženeva. Po príchode na hotel sme sa zbalili a ráno vyrazili na cestu domov. No predtým sme sa zastavili v meste Bern, ktorý je známy svojimi medveďmi. V tomto meste plnom fontán sme navštívili Einsteinovo múzeum, ktoré bolo zamerané na jeho život. Po skončení prehliadky sme mali krátky rozchod, kedy sme si mohli zakúpiť rôzne suveníry. Spokojní a plní nových poznatkov a zážitkov sme nasadli do autobusu a prišli naspäť domov. Poznávacieho zájazdu sme sa zúčastnili desiati, zo IV.D a IV.C triedy pod vedením p. profesora PaedDr. Rastislava Šablu.

Obvodné kolo olympiády v anglickom jazyku

Monika Wikarská

Z poverenia Krajského školského úradu v Prešove už po štvrtýkrát naše Gymnázium na Ulici Kukučínovej usporiadalo Obvodné kolo olympiády v anglickom jazyku. Osemnásteho januára si zmeralo svoje jazykové znalosti 33 žiakov z osemnástich škôl okresu Poprad, Kežmarok a Levoča.

Boli rozdelení do štyroch skupín: v skupine 2A boli zaradené prvé a druhé ročníky, kvarta a sexta z gymnázií. Gymnazisti z tretích, štvrtých ročníkov, septimy a oktávy súťažili v skupine 2B a všetky odborné školy v skupine 2D. Najnáročnejšie skúšky sa týkali skupiny 2C2, do ktorej boli zaradení anglofónni žiaci akéhokoľvek veku absolvujúci najmenej dvojmesačný pobyt v anglicky hovoriacej krajine.

Prvá časť súťaže obsahovala čítanie a počúvanie s porozumením, gramatickú časť, slovnú zásobu a súťažiaci ju vypracovali písomne, formou testu. V ústnej časti žiaci po krátkej príprave rozpovedali príbeh k danému obrázku a nako-

niec improvizovane konverzovali s profesorkami, ktoré sa snažili po anglicky presvedčiť, že sú tým správnym partnerom pre ich dieťa. Z najnáročnejšej skupiny 2C2 bola najlepšia Gabriela Horbalová zo Súkromného gymnázia na Letnej ulici v Poprade, v skupine 2D vyhral Filip Karabin zo Strednej odbornej školy na Okružnej ulici v Poprade a v 2B skupine zvíťazil Martin Vranovský z Hotelovej akadémie Dr. Alexandra v Kežmarku. Najlepší zo skupiny 2A bol Viktor Jančík, žiak našej školy.

„Keď som dopísal prvú časť, mal som pocit, že ďalej súťažiť je už zbytočné, preto som bol veľmi prekvapený, keď som zistil, že som v nej získal plný počet bodov,“ priznal sa Viktor.

bola v celej veci na jej strane, ale nezastala som sa jej. Nemala som náladu a nechcela vstupovať do hádky. Doteraz si to vyčítam a myslím si, že aj keď je tá situácia dávno preč, ja mám pre ňu stále výčitky. Neviem na to zabudnúť, lebo to kamarátke nemám ako vynahradiť, preto ma to mrzí ešte viac.

Spôsobov, ako si ublížiť, či už fyzicky, alebo takpovediac „na duši“ je veľa, ale od chvíle, ako som porozmýšľala nad témou, ako byť sám k sebe zodpovedný, túto tému vážne beriem ako dôležitú.

Kto to vyhrá?

Časopis Nákuk v spolupráci so ŽŠR vyhlasuje anketu o najobľúbenejšieho profesora/profesorku, najhumornejšieho profesora/profesorku a o najznámejšieho študenta našej školy. Ankety sa môžete zúčastniť nasledovne: Na prvom poschodí bude od 5.marca

2012 umiestnená pri kávomate zelená škatuľa ŽŠR, do ktorej môžete vhadzovať lístočky s menami k daným kategóriam. Na lístočku musí byť napísaná trieda, iniciály a lístoček musí byť poskladaný. Anketa bude trvať do polovice marca.

Zodpovednosť k sebe samým

Petra Lazorčáková

Často počúvam, že si mám lepšie zariadiť život, vrátane problémov rôzneho druhu, a tým byť zodpovedná sama k sebe.

Samozrejme, že keď mi to niekto povie, aj tak urobím po svojom, ale skúsila som sa nad tým zamyslieť. Nezamýšľala som sa nad tým, aký je môj život, ale povedala som si, že chcem vedieť, čo pojem „byť zodpovedný k sebe samému“ znamená pre mňa.

Vybavili sa mi rôzni ľudia a rôzne scény.

Ako na prvých som si spomenula na ľudí, ktorí svoje problémy riešia tým, že si spôsobujú bolesť. Je jedno, či žiletkou, ohňom, alebo zdvihnú ruku proti najbližšej tvrdej ploche. Je to podľa mňa nezodpovedné a ubližujú si tým.

Ničenie svojho tela, podľa mňa, nie je najvhodnejšou formou ventilovania svojich aktuálnych pocitov. Ak si spôsobíme bolesť, aj tak sa naše problémy nevyriešia, no môžu byť ešte horšie, ak túto formu dovedieme do extrémov.

Ako ďalšia forma nezodpovednosti k sebe mi napadli všetky závislosti. Od závislosti na alkohole, drogách cez závislosti na televízii či internete. Pri nich sa jednotlivci oddelí od spoločnosti a väčšinou sa zožiera svojimi problémami bez toho, aby ich riešil.

Potom mi napadli výčitky svedomia. Najlepšie to bude asi vysvetliť na konkrétnom prípade. Kamarátka sa dostala do konfrontácie a ja som

„Najmenej som sa obával konverzácie v ústnej časti, opis obrázka bol už ťažší, pretože sa mi stalo, že na testoch bol obrázok, z ktorého sa nedal vymyslieť zaujímavý príbeh.“

Na otázku, či sa na súťaž pripravoval, len s úsmevom odpovedal:

„Nejako špeciálne ani nie, chodím na jazykovku a v zahraničí sa tiež dorozumievam po anglicky. Myslím si, že v dnešnom svete sa bez tohto jazyka človek ani nezaobíde.“

Sifón a xylofón

kolektív I.C

Bol raz jeden gramofón, ale bol to xylofón.

Xylofón bol veľmi starý, nemal sa on dožiť jari.

A tak prišiel sifón hlúpy, na peniaze bol on skúpy.

Nechcel ho dať opraviť, tak xylofón nechal zhnúť.

Prišla pleseň sivo-zelená, zložila xylofón na kolená,

a šepľala mu do ucha:

„Chceš ty vidly do brucha?!“

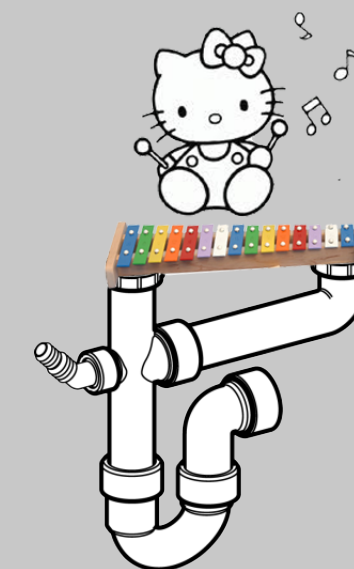
A xylofón: „Nie, nie, nie, nemám ja rád trápenie.“

Xylofón bol zhnitý hnusný,

aj vzduch vôkol bol už dusný.

Sifón vdýchol hnusný smrad,

ovracal on celý riad.

Najoblúbenejšie miesto

Luboš Gromada
(bývalý študent našej školy)

Prinášame Vám pokračovanie príbehu napísaného bývalým žiakom našej školy Ľubošom Gromadom.

„V telefóne si spomínal, že nechal mapu k tým peniazom. Tomu hovorím niečo. Kde je?“ zisťoval Paľo netrpezlivo.

„Skús uhádnuť,“ zatiahol Marek,

„nijakú som nenašiel. Ale mám dačo iné.“

A podal kamarátovi celkom maličký papierik.

„Muselo to vypadnúť z listu. Bolo to pod obalom.“

Pavol sa zasmial.

„Čo je to?“

spýtal sa a uprel oči na papier. Videl dve slová: Hľadaj moje.

„Čo to je?“ zopakoval.

Marek zaváhal.

„Písal to dedo, takže to bude návod, ako nájsť tie peniaze...“

„Hľadaj moje? Ale čo?“

„Kým si prišiel, prelistoval som tú knihu stranu po strane, nula bo dov. No čosi som si všimol. Mám dojem, že dedo z toho lístka odstrihol.“

Paľo Hronec sa narovnal a znovu si pozrel papierik. Zdalo sa, že za slovami je lístok ozaj trochu krivo odstrihnutý.

„Hmm, nebudeš jediný, komu tvoj starý otec schoval peniaze.“

Marek prikývol.

„Asi to bude tak. Nieкто možno má pokračovanie toho lístku.“

„Čím začneme to dobrodružné hľadanie?“ uškrnul sa chabo Paľo.

Marek mlčal. Potom pozrel na hodinky. Pol jednej.

„Dedo vravel, že peniaze schoval, čiže nik o nich nevie. Ale možno sa zmenil babke o tom, že mi venoval knihu. Paľo, ak nieкто o tom vie aspoň dačo, tak je to stará mama. Zlatica sa vráti o tretej, čiže môžeme pokojne navštíviť babku, čo povieš?“

„Fajn, ak si smiem vypiť to pivo, čo máš v chladničke.“

Pán domu sa nezdržiaval čakáním, a tak si Paľo zobral dvanástku do auta. Sotva sa usadil, Marek vyrazil, ako by mal za päťami prinajmenej Sauronovu armádu. Uvažoval, či to chce stihnúť, kým sa vráti žena. Radšej si dal ďalší glg.

Mária Majdanová nebývala ďaleko. Desať kilometrov prešli za osem minút a Markova fabia prudko zabrzdila pre bránou rodinného domu. Vystúpili dvaja dvadsaťsedemroční mladí muži. Ten so svetlohnedými očami zabuchol dvere na strane spolujazdca a druhý, naklonený dopredu, zamieril do záhrady. Uvideli starú ženu, ktorá sedela na rozkladacej stoličke a spala, omámená teplom.

Vnuk k nej pristúpil bližšie a práve sa jej chcel prihovoriť, keď otvorila oči.

„Ahoj, babka,“ pozdravil.

„Pekné od teba, že si prišiel, Marek.“

„Toto je môj kamarát Paľo Hronec, babka. Nehnevaj sa, že ťa budím, ale potrebujem niečo vedieť. Dedko mi raz dal knihu a chcel, aby som si ju nechal. Nevieš...“

„Dobrý deň,“

Paľo sa usmial na ženu a okato pošuchol Marka.

Vrátila mu úsmev.

„Dobrý deň.“ Potom zasa pozrela na vnuka.

„Dedko ti dal knižku? Aj Jankovi jednu venoval.“

Marek Adamovič si mechanicky strčil ruky do vreciek nohavíc.

„Aký Janko, babka? Majdan?“

„Áno. Bol tu krátko potom, ako dedko zomrel. Vravel, že od neho dostal knižku.“

pokračovanie v ďalšom čísle